

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 30 sierpnia 1955 r.

w sprawie obrotu zwierzętami rzeźnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 kwietnia 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu zwierzętami rzeźnymi (Monitor Polski Nr A-37, poz. 509) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obrotu zwierzętami rzeźnymi dokonywać można jedynie na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Za zwierzęta rzeźne uważa się: bydło, trzodę chlewną, konie i owce, nie podlegające zakazowi uboju na podstawie art. 20 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o organizacji hodowli zwierząt zarodowych (Dz. U. Nr 6, poz. 54).

2. Za wyhodowane we własnym gospodarstwie uważa się zwierzęta hodowane w gospodarstwie przez okres co najmniej 3 miesięcy.

3. Przez nabycie do dalszego chowu rozumie się, że nabywca będzie hodował zakupione zwierzę w swym gospodarstwie przez okres co najmniej 3 miesięcy.

§ 3. 1. Obrót (skup i sprzedaż) zwierzętami rzeźnymi z wyjątkiem przypadków określonych w §§ 4—7 powierza się na zasadzie wyłączności przedsiębiorstwom podległym Centralnemu Zarządowi Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi i Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego.

2. Centralny Zarząd Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi i Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego będą dokonywać skupu zwierząt rzeźnych bądź przez podległe im placówki terenowe, bądź też za pośrednictwem gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

3. Nabywanie zwierząt rzeźnych przez osoby nie posiadające gospodarstw rolnych, zakłady żywienia zbiorowego, państwowe gospodarstwa rolne lub inne organizacje poza wymienionymi w ust. 1 i 2, a także zbywanie przez nie zwierząt rzeźnych innym organizacjom poza wymienionymi w ust. 1 i 2 — jest zabronione z wyjątkiem przypadków podanych w §§ 5 i 7.

§ 4. 1. Nie podlega ograniczeniom obrót sąsiedzki (nabycie i zbycie) zwierzętami rzeźnymi między posiadaczami gospodarstw rolnych w obrębie powiatu, w którym zamieszkują, lub powiatów z nim graniczących, z tym że nabycie jest dokonywane do dalszego chowu we własnym gospodarstwie.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może rozszerzyć w ramach województwa zasięg obrotu sąsiedzkiego poza granice wymienione w ust. 1 w przypadku, gdy zwyczajowo obrót ten ma szerszy zasięg niż sąsiadujące powiaty.

3. Rozszerzenie zasięgu obrotu sąsiedzkiego poza granice określone w ust. 1 i 2 może nastąpić jedynie na podstawie decyzji Ministra Skupu.

§ 5. 1. Obrót prosiętami i warchlakami o wadze do 45 kg, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 2, nie podlega ograniczeniom.

2. Nabywanie prosiąt i warchlaków o wadze do 45 kg w celu dalszej odsprzedaży jest niedozwolone.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy osób dokonujących obrotu prosiętami o wadze do 18 kg na podstawie zezwoleń wydanych przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały handlu).

§ 6. 1. Posiadacze gospodarstw rolnych mogą poza prosiętami i warchlakami (§ 5) zbywać na targowiskach i spędach do dalszego chowu następujące zwierzęta bez względu na ich wagę:

- a) bydło,
- b) cielęta,
- c) owce,
- d) knury,
- e) lochy z widocznymi oznakami ciąży,
- f) loszki z widocznymi oznakami ciąży.

2. Posiadacze gospodarstw rolnych zwolnieni od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych mogą, poza zwierzętami wymienionymi w ust. 1 i w § 5, zbywać na targowiskach i spędach do dalszego chowu również trzodę chlewną mięsno-słoninową o wadze powyżej 45 kg do 86 kg, a bekonową o wadze powyżej 45 kg do 82 kg.

3. Posiadacze gospodarstw rolnych zobowiązani do obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych mogą, poza zwierzętami wymienionymi w ust. 1 i w § 5, zbywać na targowiskach i spędach do dalszego chowu również trzodę chlewną mięsno-słoninową o wadze powyżej 45 kg do 86 kg, a bekonową o wadze powyżej 45 kg do 82 kg — ale wyłącznie po całkowitym wykonaniu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych za okres bieżący i lata ubiegłe. Wymaganiem to nie dotyczy posiadaczy gospodarstw, którzy zbywają trzodę chlewną o podanej wadze nie nadającą się do dalszego chowu oraz inną — za zezwoleniem Ministra Skupu — przedsiębiorstwom podległym Centralnemu Zarządowi Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi, Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego lub Centrali Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi.

4. Tuczniaki, tj.:

- a) wykastrowane sztuki trzody chlewnej płci męskiej,
- b) sztuki trzody chlewnej płci żeńskiej bez widocznych oznak ciąży
o wadze powyżej 86 kg dla trzody chlewnej mięsno-słoninowej lub powyżej 82 kg dla trzody chlewnej bekonowej mogą być zbywane wyłącznie przedsiębiorstwom podległym Centralnemu Zarządowi Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi lub Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego.

5. W trybie określonym w ust. 1 — 4 mogą być zbywane wyłącznie zwierzęta zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia zwierzęcia.

§ 7. 1. Posiadacze gospodarstw rolnych mogą nabywać na targowiskach lub spędach wyłącznie do dalszego chowu w swych gospodarstwach:

- a) bydło, cielęta lub owce,
- b) trzodę chlewną mięsno-słoninową o wadze powyżej 45 kg do 86 kg, a bekonową o wadze powyżej 45 kg do 82 kg oraz lochy lub loszki z widocznymi oznakami ciąży i knury mięsno-słoninowe o wadze powyżej 86 kg, a bekonowe o wadze powyżej 82 kg.

2. Robotnicy i inni pracownicy oraz uspołecznione zakłady żywienia zbiorowego, posiadający warunki do prowadzenia tuczu, mogą nabywać na targowiskach lub spędach wyłącznie do dalszego chowu na własne potrzeby trzodę chlewną mięsno-słoninową o wadze powyżej 45 kg do 86 kg pod warunkiem

uzyskania zaświadczenia, stwierdzającego uprawnienia do nabycia.

3. Nabywanie zwierząt, o których mowa w ust. 1 i 2, w celu dalszej odsprzedaży lub na ubój jest niedozwolone.

§ 8. 1. Zaświadczenia, o których mowa w § 7 ust. 2, wydaje prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej, na której terenie zamieszkuje ubiegający się o zaświadczenie.

2. Zaświadczenie wystawia się na nazwisko osoby uprawnionej do nabycia.

3. Jedno zaświadczenie uprawnia do nabycia jednej sztuki zwierzęcia.

4. Termin ważności zaświadczenia wynosi 14 dni od daty wystawienia.

§ 9. 1. Zaświadczenia są drukami ścisłego zarachowania.

2. Wzór zaświadczenia określa załącznik do zarządzenia.

3. Ministerstwo Skupu zaopatruje prezydium rad narodowych w druki zaświadczeń.

4. Zaświadczenia wolne są od opłat.

§ 10. Kierownicy lub funkcjonariusze targowisk zwierzęcych przy prezdyjach rad narodowych odnotowują na zaświadczeniu datę nabycia zwierzęcia.

§ 11. 1. Wydanie zaświadczenia powinno być odnotowane w zeszycie kontrolnym prowadzonym przez prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej.

2. W zeszycie kontrolnym należy odnotować datę wydania zaświadczenia, numer zaświadczenia, nazwisko i imię nabywcy, jego dokładny adres oraz miejsce zatrudnienia.

§ 12. 1. Funkcjonariusze przedsiębiorstw targowiskowych, kierownicy targowisk zwierzęcych, pracownicy Państwowej Inspekcji Handlowej, organy ochrony rynku Centralnego Zarządu Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi, kontrolerzy komisji do walki ze spekulacją i nadużyciami w handlu (KWS) oraz delegaci do spraw skupu w prezdyjach gromadzkiej rady narodowej powinni kontrolować przestrzeganie przepisów o obrocie zwierzętami rzeźnymi, określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Osoby wymienione w ust. 1 obowiązane są informować organy Milicji Obywatelskiej o przypadkach nielegalnego obrotu zwierzętami rzeźnymi.

§ 13. Osoby naruszające przepisy o obrocie zwierzętami rzeźnymi, zawarte w niniejszym zarządzeniu, podlegają ukaraniu na podstawie dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).

§ 14. Prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej do czasu zaopatrzenia ich w druki zaświadczeń, o których mowa w § 9, powinny wydawać te zaświadczenia na formularzach sporządzonych we własnym zakresie zgodnie z załączonym do zarządzenia wzorem.

§ 15. Tracą moc przepisy sprzeczne z przepisami niniejszego zarządzenia, a w szczególności:

- 1) zarządzenie Ministra Skupu z dnia 16 kwietnia 1954 r. w sprawie obrotu zwierzętami rzeźnymi (Monitor Polski Nr A-37, poz. 515),
- 2) pismo okólnie nr 181 Ministra Skupu z dnia 15 lipca 1954 r. w sprawie wykonania postanowień zarządzenia z dnia 16 kwietnia 1954 r.,
- 3) pismo okólnie nr 359 Ministra Skupu z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie zapobieżenia nielegalnemu obrotowi żywcem.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1955 r.

Minister Skupu: A. Mierziński

Załącznik do zarządzenia Ministra Skupu z dnia 30 sierpnia 1955 r. (poz. 946).

Prezydium Gromadzkiej (Miejskiej, Osiedla) Rady Narodowej

w powiat

Z A Ś W I A D C Z E N I E Nr.

Obywatel (imię i nazwisko oraz imię ojca)

zamieszkały w zatrudniony w

uprawniony jest do nabycia jednej sztuki trzody chlewnej mięsno-słoninowej o wadze powyżej 45 kg do 86 kg, przeznaczonej do dalszego chowu we własnym gospodarstwie.

Zaświadczenie ważne jest do dnia 195 . . . r.

Pieczęć

Przewodniczący Prezydium Gromadzkiej (Miejskiej, Osiedla) Rady Narodowej

(podpis)

Adnotacja organu nadzoru targowiska zwierzęcego.

W dniu 195 . . . r. nabyto jedną sztukę trzody chlewnej mięsno-słoninowej o wadze 45 kg do 86 kg, przeznaczonej do dalszego chowu i zaopatrzonej w świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt nr . . . z dnia „ wystawione przez

Pieczęć

(podpis funkcjonariusza targowiskowego)